

Незнайомка

Олександр Блок

Надвечір перед ресторанами
Людське пожвавлення і рух,
І править викриками п'яними
Задиристий весняний дух.

А оддалік в пилюці вуличній,
В нудоті загородніх дач
Сріблиться вивіска на булочній
І ріже слух дитячий плач.

І кожен вечір за шлагбаумами,
Розхристуючи піджаки,
Поміж канав гуляють з дамами
Лисіючі жартівники.

Поскрипують на шлюпках кочети,
Над озером лунає виск,
А з неба, боячись наврочити,
Лукаво позирає диск.

І кожен вечір друга вірного
У власній склянці бачу я,
І повна мороку вечірнього
Сп'яніла голова моя.

А поруч, край сусідніх столиків,
Лакеї заспані стирчать,
І пияки з очима кроликів
"In vino veritas!" кричать.

І кожен вечір, в час призначений
(Чи це лиш мариться мені?),
Дівочий стан, в шовках означений,
Пливе в туманному вікні.

Пройшовши легко поміж п'яними,
Завжди самотня і смутна,

Немов огорнена туманами,
Вона сідає край вікна.

І віють казкою, дивинами
Її розмаяні шовки,
І капелюшок із пір'їнами,
І персні білої руки.

Її присутністю схвильований,
Вдивляюсь крізь густу вуаль,
І бачу берег зачарований
І чарівну для серця даль.

Чиясь печаль мені доручена,
Чиєсь життя майнуло сном,
І вся душа моя засмучена
Терпким наповнилась вином.

В тумані мозку, мов у ладані,
Пір'їни страуса пливуть,
І очі сині, нерозгадані,
У дальній далечі цвітуть.

Моя душа – то скарбів сховище,
А ключ належить лиш мені!
Ти маєш рацію, страховище, —
Я згоден: істина в вині.

Переклад: Грязнов Олександр Андрійович